جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

Islám

Krátké pojednání o islámu podle Vzneseného Koránu a Prorokovy sunny

الإِسْلاَمُ – نُبْذَةٌ مُوجَزَةٌ عَنِ الإِسْلاَمِ (مُجَرَّدَةٌ عَنِ الأَدِلَّةِ)

čeština

تشيكي

Vědecká komise
sdružení „Džama'ída al-Muhtawá al-Islámí bi-l-Lughát“

الإِسْلَامُ
نُبْذَةٌ مُوجَزَةٌ عَنِ الإِسْلَامِ
مُجَرَّدَةٌ عَنِ الأَدِلَّةِ

Islám
Krátké pojednání o islámu podle Vzneseného Koránu a Prorokovy sunny

اللَّجْنَةُ العِلْمِيَّةُ
بِجَمْعِيَّةِ خِدْمَةِ المُحْتَوَى الإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

Vědecká komise sdružení „Džama'íja al-“Muhtawá al-Islámí bi-l-Lughát

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Islám

Krátké pojednání o islámu podle Vznešeného Koránu a Prorokovy sunny

(Vydání bez důkazů)[1]

Důležité pojednání obsahující krátkou definici islámu a vysvětlující jeho nejdůležitější základy, učení a dobro z jeho původních pramenů, kterými jsou Vznešený Korán a Prorokova sunna. Toto pojednání je určeno všem, ať muslimům či nemuslimům, v jejich jazycích, v každé době, na každém místě a za všech okolností a při všech příležitostech.

1. Islám je Boží poselství všem lidem a je to věčné Boží poselství.

2. Islám není náboženství jen pro některé rasy nebo národy, ale je to Božské náboženství pro všechny lidi na světě.

3. Islám je Boží poselství, které doplňuje předchozí poselství všech poslů a proroků (mír s

[1] Existuje vydání tohoto pojednání, které navíc obsahuje důkazy z Koránu a Prorokovy sunny pro každou jednotlivou otázku. Tato verze je ke shlédnutí na
https://islamhouse.com/ar/books/2830071

nimi) k jejich lidem.

4. Náboženství všech proroků je stejné, i když se jejich zákony liší.

5. Islám vyzývá k témuž, jako vyzývali všichni proroci: Noe, Abraham, Mojžíš, Šalamoun, David a Ježíš (mír s nimi) - k víře v jednoho Boha, Stvořitele, který uštědřuje obživu, oživuje i usmrcuje, Krále všech králů, který určuje běh všech věcí, Slitovného a Milosrdného.

6. Všemohoucí Bůh je jediný Stvořitel a jediný, kdo si zaslouží uctívání a aby spolu s ním nebyl uctíván nikdo další.

7. Bůh je ten, kdo stvořil vše, co existuje - to, co vidíme, i to, co nevidíme, a vše kromě Něj je Jím stvořené. Bůh stvořil všechna nebesa i zemi v šesti dnech.

8. Všemohoucí Bůh nemá žádného společníka ve Svém vládnutí, tvoření, řízení nebo v uctívání.

9. Všemohoucí Bůh neplodil ani nebyl zplozen a není nikoho, kdo by Mu byl roven nebo podoben.

10. Všemohoucí Bůh se neztělesňuje ani nepřevtěluje do žádného ze Svých stvoření.

11. Všemohoucí Bůh je Soucitný a Milosrdný ke Svým služebníkům, a proto poslal posly a seslal knihy.

12. Bůh je milosrdný Pán, který jako jediný bude soudit všechna stvoření v soudný den, kdy všechny vzkřísí z jejich hrobů. A každému se dostane

odplaty za to, co udělal dobrého nebo zlého. A tomu, kdo činil dobré a byl věřící, se dostane trvalé blaženosti, zatímco tomu, kdo nevěřil a konal špatné, se dostane v budoucím životě obrovského trestu.

13. Všemohoucí Bůh stvořil Adama z hlíny a nechal rozmnožit jeho potomstvo, a proto mají všichni lidé stejný původ a žádná rasa není lepší než jiná, ani žádný národ není lepší než jiný a rozlišují se pouze podle bohabojnosti.

14. Každý novorozenec se narodí v Boží přirozenosti.

15. Nikdo se nenarodí chybující ani nezdědí chyby někoho jiného.

16. Cílem stvoření lidí je, aby uctívali jednoho Boha.

17. Islám ctí člověka - muže i ženy - a zaručil mu všechna jeho práva a učinil ho zodpovědným za všechna jeho rozhodnutí, činy a chování. Dal mu zodpovědnost za jakýkoliv čin, který ubližuje jemu nebo ostatním.

18. A učinil muže a ženu rovnocennými, co se týče zodpovědnosti, odplaty a odměny.

19. Islám poctil ženu a považuje ženy za protějšky mužů. Přikázal muži, aby živil ženu, pokud je toho schopný, a tak je otec povinen živit dceru, dospělý syn svoji matku a manžel svoji manželku.

20. Smrt není konečný zánik, ale pouze přemístění ze světa konání do světa odplaty. Smrt se týká těla i duše. Smrtí duše se myslí její opuštění těla a poté návrat do těla při vzkříšení v soudný den. Duše se po smrti nepřemísťuje ani nepřevtěluje do jiného těla.

21. Islám vyzývá k víře v základní články víry, tj. k víře v Boha, Jeho anděly, Jeho Božské knihy, což jsou Tóra, Evangelium, Žalmy (před jejich pozměněním) a Korán, k víře ve všechny Jeho proroky a posly (mír s nimi), k víře, že prorok Muhammad je poslední prorok, k víře v soudný den (a je jasné, že kdyby neexistoval budoucí život, tento život by ztratil smysl) a k víře v předurčení a osud.

22. Proroci jsou ochráněni před hříchem a chybami týkajícími se toho, co říkají o Bohu. Také jsou ochráněni před tím, aby říkali něco, co by odporovalo rozumu a dobrým mravům. Proroci jsou pověřeni, aby předávali Boží nařízení, a nemají žádné božské vlastnosti, naopak jsou to stejní lidé jako všichni ostatní, pouze jim Bůh zjevuje Své poselství.

23. Islám vyzývá k uctívání jediného Boha pomocí základních velkých druhů uctívání, a to:

- modlitby, která zahrnuje postoj, poklonu a padnutí na tvář, chválení a vzpomínání Boha a prosby k Němu. Tuto modlitbu se člověk modlí

pětkrát denně. V této modlitbě jsou si všichni rovni - bohatí, chudí, vládce a jeho poddaní stojí vedle sebe v jedné řadě;

• almužny (zakát), což je malá část (kterou určil Bůh) z majetku bohatých, která se dává jednou za rok chudým a jiným potřebným;

• půstu, což znamená zdržet se během dne v měsíci ramadánu věcí, které porušují půst, což učí trpělivosti a ovládání se;

• poutě (hadždž), tj. kdo k tomu má prostředky a je toho fyzicky schopen, musí jednou za život vykonat pouť ke Ka'abě do Mekky. Při pouti jsou si všichni rovni, všichni bez rozdílu se obrací ke svému Stvořiteli.

24. Co nejvíce odlišuje uctívání v islámu, je to, že jeho způsob, čas a podmínky jsou určené přímo Všemohoucím Bohem a Jeho Posel (ať mu Bůh žehná a dá mír) je pouze předal, aniž by z toho někdo cokoliv ubral nebo k tomu cokoliv přidal. K těmto všem velkým druhům uctívání vyzývali všichni předešlí proroci a poslové (mír s nimi).

25. Prorok islámu je Muhammad Ibn ‘Abdulláh, potomek Ismá'íla (Izmaela), syna Abrahama (mír s nimi). Narodil se roku 571 n.l. v Mekce, kde se mu dostalo proroctví. Pak emigroval do Medíny. Nikdy se se svým lidem neúčastnil polyteismu, ale podílel se s nimi na dobrých věcech. Měl velice dobré mravy, ještě než se mu dostalo proroctví, a jeho lid

ho nazýval důvěryhodným. Ve čtyřiceti letech se mu dostalo proroctví a Bůh ho upevnil zázraky, z nichž největším zázrakem je Korán. Tento zázrak jako jediný ze všech zázraků proroků vydržel až dodnes. A když Bůh završil Své náboženství, které Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) předal svému lidu, Prorok v 63 letech zemřel a byl pohřben v Medíně. Prorok Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír) je pečetí všech proroků. Bůh ho poslal se správnou cestou a pravdou, aby vyvedl lidi z temnot polyteismu, nevíry a nevědomosti ke světlu víry v jediného Boha. A Bůh dosvědčil, že ho poslal, aby k Němu vyzýval.

26. Islámské zákonodárství, které přinesl prorok Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír), je pečetí Božích poselství a zákonodárství. Toto zákonodárství je dokonalé a je v něm prospěch pro lidi jak pro jejich pozemský, tak budoucí život. Toto zákonodárství především ochraňuje náboženství lidí, jejich život, majetek, rozum a potomstvo. Toto zákonodárství ruší všechna předešlá zákonodárství, stejně jako se navzájem rušila předešlá zákonodárství (např. Ježíšovo zákonodárství zrušilo Mojžíšovo atd.)

27. Všemohoucí Bůh nepřijme žádné jiné náboženství kromě islámu, se kterým přišel prorok Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír). Pokud někdo vyznává jiné náboženství než islám, nebude

to od něj přijato.

28. Vznešený Korán je kniha, kterou Bůh vnuknul proroku Muhammadovi (ať mu Bůh žehná a dá mír). Jsou to slova Pána všech světů. Bůh vyzval lidi a džiny, aby přinesli jen jednu súru podobnou Koránu, a tato výzva trvá dodnes (a nikomu se to nepodařilo). Vznešený Korán odpovídá na mnoho důležitých otázek, o kterých přemýšlejí miliony lidí. Vznešený Korán se zachoval dodnes v tištěné podobě v arabštině, ve které byl seslán, a nebylo z něj ztraceno ani písmenko. Je to velkolepá a zázračná kniha, kterou by si měl v originálu nebo překladu přečíst každý. Stejně tak výroky proroka Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír), jeho učení a jeho životopis byly ochráněny - je u nich vždy uveden řetězec věrohodných vypravěčů. Tyto výroky atd. byly též vydány v arabštině a přeloženy do mnoha jazyků. Korán a výroky Proroka jsou jedinými zdroji islámského zákonodárství a jeho nařízení. Islám nelze posuzovat podle chování jednotlivých muslimů, ale je nutné ho brát z jeho jediného Božského zdroje, kterým je Korán a výroky (sunna) Proroka.

29. Islám nařizuje chovat se hezky k rodičům, i když nejsou muslimové.

30. Islám nařizuje spravedlnost ve slovech a činech, a to i vůči nepřátelům.

31. Islám nařizuje chovat se dobře ke všem

stvořením a vyzývá k dobrým mravům a dobrým činům.

32. Islám nařizuje všechny dobré mravy, například říkat pravdu, být důvěryhodný, ctnostný, stydlivý, statečný, štědrý, pomáhat potřebným, chránit utlačované, krmit hladové, chovat se dobře k sousedům, udržovat rodinné vztahy a mít soucit se zvířaty.

33. Islám povolil jíst a pít vše, co je dobré. Nařídil čistotu srdce a těla a domu, a proto povolil manželství, stejně jako bylo povoleno prorokům (mír s nimi), kterým jsou povoleny jen dobré věci.

34. Islám zakázal základy všech hříchů, jako je přidružování k Bohu, nevíra, uctívání model, říkat o Bohu, o čem člověk nemá vědění, zabíjení dětí a lidí obecně, šíření pohoršení po zemi, magie, skryté a zjevné špatnosti, cizoložství, sodomie, lichva, pojídání zdechlin a toho, co bylo obětováno modlám, vepřové maso a všechny ostatní nečistoty, brát majetek sirotkům, udávat špatné váhy a míry a přetrhávat rodinná pouta. Všichni proroci (mír s nimi) se shodli na zákazu těchto věcí.

35. Islám zakazuje špatné mravy jako lež, podvod, zradu, závist, lstivost, krádež, bezpráví a křivdu. Zakazuje každý špatný mrav.

36. Islám zakazuje všechny finanční transakce, ve kterých je lichva, podvod, křivda, nějaká újma, nebo které vedou k všeobecné újmě na společnosti,

národu nebo jednotlivci.

37. Islám přišel ochránit rozum a zakázal vše, co ho ničí, například pití alkoholu. A povýšil rozum a na jeho základě učinil člověka zodpovědným za své činy. Také člověka osvobodil od pout pověr a pohanství. V islámu nejsou žádná nařízení a zákony, které by se týkaly jen některých lidí, ani žádné tajnosti. Všechna nařízení jsou v souladu se zdravým rozumem a v souladu se spravedlností a moudrostí.

38. U falešných náboženství, která odporují rozumu a jsou v nich rozpory, náboženští vůdci přesvědčují své následovníky o tom, že víra stojí nad rozumem a je nutné věřit i navzdory svému rozumu. Naproti tomu islám považuje víru za světlo, které svítí rozumu na cestu. Ti, kdo následují falešná náboženství, chtějí od lidí, aby opustili rozum a následovali je, zatímco islám od lidí chce, aby svůj rozum probudili, aby zjistili, kde je pravda a jaká je pravá skutečnost věcí.

39. Islám si váží vědění, vede k vědeckému bádání, které je prosté osobní touhy, a vyzývá k přemýšlení a uvažování o sobě a světě kolem nás. A výsledky správného vědeckého bádání nejsou v rozporu s islámem.

40. Bůh přijme a odmění činy jen toho, kdo uvěřil v Boha a poslouchal Ho a uvěřil prorokům (mír s nimi). Nepřijímá žádné jiné formy uctívání než ty,

které On sám nařídil. Jak může někdo, kdo nevěří v Boha, doufat, že ho Bůh odmění? Bůh přijímá víru jen od toho, kdo uvěřil ve všechny Jeho proroky a posly (mír s nimi), včetně poselství Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír).

41. Cílem všech Božích poselství je, aby pravé náboženství přetvořilo člověka tak, aby se stal upřímným služebníkem Boha a byl osvobozen od otroctví jiným lidem, věcem a pověrám. Jak je vidět, islám nečiní žádného člověka svatým a ani ho nepovyšuje nad jiné a nedělá z něj boha nebo kněze.

42. Bůh uzákonil v islámu pokání, což znamená, že se člověk vroucně kaje k Bohu a zanechá hřešení. Islám ruší všechny hříchy, které byly před ním, a stejně tak pokání ruší všechny předešlé hříchy, a proto není třeba se veřejně před lidmi zpovídat ze svých hříchů.

43. Vztah mezi člověkem a Bohem je v islámu přímý, a proto není třeba žádného prostředníka mezi člověkem a Bohem. Islám zakazuje, aby někdo dělal boha z lidí anebo aby je přidružoval k Bohu a dával jim podíl na Jeho božství a panství.

44. Na konec tohoto pojednání připomeneme, že všichni lidé navzdory rozdílům v době, národnosti a zemi a vlastně celá lidská společnost navzdory rozdílům v myšlení, podnebí a dalším nutně potřebuje někoho, kdo by ji vedl, a stejně tak potřebuje řád, který by všechny spojoval, a vůdce,

který ji ochrání. To vše dělali poslové díky zjevení od Boha, kterého se jim dostalo. Vedli lidi k dobru a moudrosti. Sjednocovali je na základě Božích ustanovení a spravedlivě nad nimi vládli. A život lidí se zlepšil na základě jejich poslušnosti vůči prorokům a blízkosti k času života konkrétního proroka. Bůh završil všechna poselství poselstvím proroka Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír) a učinil jeho poselství trvalým správným vedením a světlem na cestě, která vede k Bohu.

45. Proto tě vyzývám, abys upřímně povstal k Bohu, nezávisle na zvycích a napodobování předků. A abys věděl, že se po smrti navrátíš k Bohu. A aby ses zamyslel nad sebou a světem okolo sebe. Když přestoupíš na islám, budeš šťastný na tomto i onom světě. Pokud chceš přestoupit na islám, stačí ti jen vyznat, že není boha kromě Boha a Muhammad je posel Boží. A očistit se od uctívání kohokoliv jiného než Boha. A věřit, že Bůh vzkřísí každého z hrobu a že zúčtování a odplata jsou pravda. Pokud toto dosvědčíš, staneš se muslimem a pak je na tobě, abys uctíval Boha, jak nařídil, a modlil se, dával almužnu, postil se a vykonal pouť, pokud jsi toho schopen.

❋❋❋

cs271v1.0 - 28/07/2026

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

